

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0203/2013

5.6.2013

BETÄNKANDE

med ett förslag till Europaparlamentets rekommendation till rådet om utkastet till EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten (2013/2082(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Laima Liucija Andrikiienė

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS REKOMMENDATION TILL RÅDET	3
FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION TILL RÅDET B7-0164/2013	10
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	12

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS REKOMMENDATION TILL RÅDET

om utkastet till EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten (2013/2082(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Laima Liucija Andrikienė för PPE-gruppen om utkastet till EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten (B7-0164/2013),
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och FN:s förklaring om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den allmänna kommentaren nr 22 från FN:s kommission för mänskliga rättigheter¹,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av rådets slutsatser från 2009 och 2011 om intolerans, diskriminering och våld på grund av religion eller trosuppfattning²,
- med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs av rådet den 25 juni 2012³,
- med beaktande av kommissionens gemensamma meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 12 december 2011 *Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för EU:s yttre åtgärder – effektivare metoder* (COM(2011)0886),
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 13 juni 2012 om EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter⁴ och av rådets beslut 2012/440/Gusp av den 25 juli 2012 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2012 om översynen av EU:s strategi för mänskliga rättigheter⁶,
- med beaktande av sina resolutioner om årsrapporterna om mänskliga rättigheter och

¹ Allmän kommentar antagen av FN:s människorättsråd i enlighet med artikel 40.4 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (CCPR/C/21/Rev.1/Add.4) den 27 september 1993.

² Europeiska unionens råd den 24 november 2009 och den 21 februari 2011.

³ Europeiska unionens råd 11855/12.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2012)0250.

⁵ EUT L 200, 27.7.2012, s. 21.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2012)0504.

demokrati i världen Europeiska unionens politik på området¹,

- med beaktande av artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen,
 - med beaktande av utkastet till EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten ("riktlinjerna"),
 - med beaktande av artikel 121.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0203/2013), och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen är de vägledande principerna för alla EU:s yttre åtgärder följande: demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkkrätten.
 - B. Rätten till religions- och trosfrihet, däribland rätten till teistiska, icke-teistiska och ateistiska trosuppfattningar, rätten att inte tro och rätten att ändra sin religion eller trosuppfattning, är en universell mänsklig rättighet och en grundläggande frihet för varje människa. Den hör samman med de övriga mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som fastslås i artikel 18 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
 - C. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen efterlyst kraftfulla verktyg för att främja rätten till religions- och trosfrihet som en del av EU:s utrikespolitik.
 - D. Europaparlamentet har i detta sammanhang välkomnat EU:s åtagande att utarbeta riktlinjer om religions- och trosfriheten i enlighet med EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, och har framhållit att parlamentet och organisationerna i det civila samhället måste göras delaktiga i utarbetandet av dessa riktlinjer.
 - E. Enligt internationell rätt har alla stater skyldighet att skydda alla sina medborgare och alla övriga personer inom sina respektive länder på ett effektivt sätt. I vissa delar av världen är det mycket vanligt med förföljelse av personer och deras familjer, samfund, helgedomar och institutioner på grund av deras särskilda religiösa tillhörighet, deras övertygelse eller något annat legitimt offentligt uttryck för deras religion eller trosuppfattning. Diskriminering på grund av religion eller trosuppfattning förekommer fortfarande i alla delar av världen, även Europa och dess grannskap. Personer som tillhör vissa trossamfund, bland annat religiösa minoriteter och icke-troende, förvägras fortfarande sina mänskliga rättigheter och utsätts ofta för diskriminering, gripanden och fällande domar. I många länder händer det till och med att de avrättas på grund av sin religion eller trosuppfattning.
1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

¹ Antagna texter, P7_TA(2010)0489, P7_TA(2012)0126, P7_TA(2012)0503.

Skäl till åtgärder

- a) Att främja rätten till religions- och trosfrihet och se till att den inte kränks måste prioriteras inom EU:s utrikespolitik.
- b) Våld, förföljelse och diskriminering som riktas mot personer som tillhör trossamfund och religiösa minoriteter eller mot personer som inte har icke-religiösa trosuppfattningar förekommer fortfarande i många delar av världen. Bristen på religiös tolerans och öppenhet för dialog liksom bristen på ekumenisk samexistens leder ofta till politiska oroligheter, våld och öppna väpnade konflikter, vilket hotar människors liv och undergräver den regionala stabiliteten. Ett tydligt och snabbt fördömande från Europeiska unionen av alla former av våld och diskriminering bör vara ett grundläggande inslag i EU:s politik när det gäller religions- och trosfrihet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt situationen för personer som bytt religion eller trosuppfattning, eftersom de i praktiken i många länder utsätts för socialt tryck, hot eller öppet våld.

Syfte och tillämpningsområde

- c) EU-riktlinjernas syfte och tillämpningsområde bör vara att främja och skydda religions- och trosfriheten i tredjeländer, se till att religions- och trosfriheten integreras i alla EU:s yttre åtgärder och all EU:s politik för mänskliga rättigheter och ge tydliga riktmärken, kriterier, standarder och en praktisk vägledning med målsättningen att stärka främjandet av religions- och trosfriheten inom ramen för det arbete som tjänstemän vid EU-institutionerna och i medlemsstaterna utför och därigenom bidra till ökad samstämmighet, effektivitet och synlighet för EU i dess yttre förbindelser.

Definitioner

- d) För att riktlinjerna ska kunna genomföras med framgång bör definitionerna i riktlinjerna vara tydliga och ge ett lämpligt och fullständigt skydd av rätten till religions- och trosfrihet i enlighet med internationell rätt, såväl i dess privata och offentliga uttryck som i dess individuella, kollektiva och institutionella dimensioner. Detta inbegriper rätten att tro eller inte tro, rätten att ändra trosuppfattning, yttrandefriheten, mötes- och föreningsfriheten samt föräldrars rätt att utbilda sina barn enligt sin moraliska och religiösa övertygelse, dvs. religiösa eller icke-religiösa övertygelse. Det behövs dessutom tydliga definitioner och heltäckande skydd när det gäller erkännandet av religiösa och trosbaserade institutioner som juridiska personer och respekten för deras oberoende, rätten att vapenvägra, rätten till asyl, rätten att uppmärksamma vilodagar och fira helger och högtidligheter enligt sin religion eller trosuppfattning och den grundläggande rätten till skydd av egendom.

Operativa riktlinjer

- e) Riktlinjerna bör grundas på internationell rätt och internationella fördrag som erkänts och ratificerats av världssamfundet.

Proportionalitet

- f) Enligt utkastet till riktlinjer och i enlighet med de principer som erkänts av världssamfundet får friheten från tvång att ha eller ansluta sig till en religion eller trosuppfattning och föräldrars eller vårdnadshavares frihet att tillgodose en religiös och moralisk utbildning inte begränsas. Eventuella andra uttryck för rätten till religions- och trosfrihet får endast underkastas sådana inskränkningar som är föreskrivna i lag och som är nödvändiga med hänsyn till den allmänna säkerheten eller till skydd för allmän ordning, hälsa eller moral eller till skydd för andra personers fri- och rättigheter.¹ Samtidigt måste dessa inskränkningar tolkas strikt, vara direkt relaterade och proportionella med hänsyn till skyddet för andra personers rättigheter, och rätt balans måste uppnås. Proportionalitetskriteriet bör därför framhåvas i riktlinjerna.

Yttrandefrihet

- g) Samtidigt som religions- och trosfriheten och yttrandefriheten är rättigheter som ömsesidigt förstärker varandra bör EU också komma ihåg att moderna medieverktyg kan möjliggöra en ännu starkare sammanlänkning mellan kultur och tro i situationer där religions- och trosfriheten och yttrandefriheten åberopas mot varandra. Det måste därför vidtas åtgärder för att undvika våld mellan olika kulturer som reaktion på att yttrandefriheten åberopats i form av kritik och i synnerhet i förlöjligande och ironiskt syfte. Mot denna bakgrund bör EU bidra till att minska sådana spänningar, till exempel genom att främja ömsesidig förståelse och dialog, och fördöma otvetydigt fördöma alla våldshandlingar som begås som en reaktion på sådana yttranden. EU bör också tydligt motsätta sig alla försök att kriminalisera yttrandefriheten när det gäller religiösa frågor, till exempel hädelselagar.

Den kollektiva dimensionen av religions- och trosfriheten

- h) Varje individs rätt att utöva religions- och trosfriheten ensam eller i gemenskap med andra är en oundgänglig del av religions- och trosfriheten, och det bör betonas i riktlinjerna. Detta omfattar följande:
- Friheten att utöva sin religion eller samlas i samband med en religion eller trosuppfattning och att inrätta och upprätthålla platser och religiösa platser för dessa syften.
 - Friheten att inrätta och upprätthålla lämpliga institutioner med anknytning till religion, media, utbildning, hälsa, sociala frågor, välgörenhet och humanitära frågor.
 - Friheten att be om och ta emot frivilliga ekonomiska bidrag och andra bidrag från individer och institutioner.
 - Friheten att utbilda, utse, välja eller genom succession utse lämpliga ledare som uppfyller kraven inom en religion eller trosuppfattning.
 - Friheten att inleda och upprätthålla kontakter med individer och samfund i religions- och trosfrågor på nationell och internationell nivå. Likaså bör det anges i riktlinjerna att rätten att utöva sin religion i gemenskap med andra (vid vilken de individuella friheterna alltid måste respekteras) inte i onödan bör begränsas till officiellt erkända

¹ FN:s förklaring om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse, artikel 1.3, A/RES/36/55.

platser för religionsutövning samt att alla otillbörliga inskränkningar av mötesfriheten bör fördömas av EU. I riktlinjerna bör det betonas att staterna har en skyldighet att vara neutrala och opartiska gentemot religiösa grupper, vilket även innefattar symboliskt eller ekonomiskt stöd.

Registreringskrav

- i) EU bör vidta åtgärder när registreringskrav för religiösa eller trosrelaterade organisationer otillbörligen inskränker religions- och trosfriheten. Registrering bör inte tolkas som en förutsättning för en persons mänskliga rättighet att utöva sin religion eller följa sin tro, eftersom den rättigheten inte kan vara beroende av administrativa eller rättsliga krav. EU bör kräva att alla lagbestämmelser, till exempel bestämmelser om obligatorisk registrering av en persons religion i civilståndshandlingar, ska upphävas om de leder till diskriminering av personer som har icke-religiösa uppfattningar eller av personer som har bytt religion eller trosuppfattning.

Utbildning

- j) Enligt internationellt erkända normer har ett barns föräldrar eller vårdnadshavare rätt att se till att barnet får en religiös och moralisk utbildning som följer deras egen tro, och barnet ska inte påtvingas en sådan utbildning mot föräldrarnas eller vårdnadshavarnas vilja. Det som är bäst för barnet ska vara vägledande. Föräldrarnas rätt att utbilda sina barn i enlighet med sin religiösa eller icke-religiösa övertygelse inbegriper deras rätt att avvisa alla omotiverade ingripanden i deras utbildning av statliga eller icke-statliga aktörer som står i motsättning till deras religiösa eller icke-religiösa övertygelse. Dessa aspekter av religions- och trosfriheten bör framhävas i riktlinjerna och bör även garantera sekularisering inom det allmänna utbildningsväsendet. EU:s delegationer bör vidta lämpliga åtgärder om denna princip kränks.

Familje- och socialrätt

- k) EU bör särskilt uppmärksamma diskriminering på grund av religion eller tro inom ramen för tredjeländers familje- och socialrätt, särskilt, men inte uteslutande, med avseende på rätten att gifta sig och rätten till vårdnad av barn.

Rätten till vapenvägran

- l) Rätten att vägra värnplikt bör inbegripas i riktlinjerna som ett legitimt utövande av rätten till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. EU bör uppmana stater som har ett system med obligatorisk värnplikt att tillåta en alternativ tjänst av icke-militär eller civil karaktär i allmänhetens intresse, samt att avstå från bestraffning, t.ex. i form av fängelsestraff, av vapenvägrare som inte vill genomföra värnplikt. Rätten att på väldefinierade grunder vapenvägra bör även inbegripas i riktlinjerna som ett legitimt utövande av rätten till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet i samband med andra moraliskt känsliga frågor.

Asyl

- m) EU bör uppmuntra tredjeländer att ta emot flyktingar som förföljs på grund av sin religion eller tro och att ge dem asyl, särskilt i fall då flyktingar riskerar att dödas eller utsättas för våld. EU-medlemsstaterna bör skärpa sina insatser för att ta emot flyktingar som förföljs på grund av sin religion eller tro.

Stöd för och samarbete med det civila samhället

- n) Stöd för och samarbete med många olika organisationer i det civila samhället, bland annat människorättsorganisationer och religiösa och trosbaserade grupper, i samband med utarbetandet och genomförandet av riktlinjerna kommer att ha avgörande betydelse för främjandet och skyddet av religions- och trosfriheten. Därför bör EU:s delegationers fokus när det gäller de mänskliga rättigheterna vara att hålla regelbunden kontakt med dessa organisationer för att så snabbt som möjligt upptäcka problem som uppstår på området religions- och trosfrihet i de berörda länderna.

Övervakning och bedömning

- o) En lämplig och fortlöpande övervakning och bedömning av situationen i världen när det gäller religions- och trosfriheten måste säkerställas av Europeiska utrikestjänsten under ledning av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och ett avsnitt med rekommendationer för förbättring bör fortsatt ägnas denna fråga i EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen. Övervakning av situationen när det gäller religions- och trosfriheten bör vid sidan av de övriga mänskliga och grundläggande rättigheterna vara en av de viktigaste frågorna i EU:s förbindelser med tredjeländer, särskilt i samband med den Europeiska grannskapspolitiken. Detta bör återspeglas i alla avtal, översyner och rapporter. EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter bör under sitt ämbete ägna särskild uppmärksamhet åt frågor som rör främjande och skydd av religions- och trosfriheten och ha en synlig roll när det gäller att främja denna frihet genom EU:s yttre förbindelser. Han eller hon bör också etablera kontakt med Europaparlamentet och dess berörda utskott om aktuella frågor samt om vilka framsteg som görs.
- p) Man bör anta ett gemensamt cirkulär för övervakning, bedömning och stöd av EU:s riktlinjer. Det bör fokusera på operativa verktyg som gör att de prioriterade handlingsområden som anges i riktlinjerna återspeglas på ett bättre sätt och bör bland annat
- innehålla en detaljerad checklista för analys av läget för att följa upp och övervaka situationen när det gäller religions- och trosfriheten i de enskilda länderna så att man kan kartlägga framsteg och bakslag,
 - innehålla krav på att EU:s uppdragschefer utarbetar regelbundna rapporter om religions- och trosfriheten, som innefattar en ingående bedömning av läget och redogör för förekomsten av kränkningar av rätten till religions- och trosfrihet och förtryck av dem som försvarar denna rätt eller av andra individer, och kartlägger särskilda fall av uppenbara kränkningar av rätten till religions- och trosfrihet; dessa rapporter från EU:s uppdragschefer bör vara så standardiserade som möjligt så att de kan jämföras,
 - understryka konkreta åtgärder i internationella forum eller i utvecklingsarbetet

som har varit avgörande för att skydda och främja rätten till religions- och trosfrihet, bland annat framgångsrik hantering av specifika fall (enskilda individer, grupper, minoriteter, institutioner) av diskriminering eller förföljelse på grund av religion eller övertygelse,

- påminna om att det stöd som ges till personer som utsatts för diskriminering eller förföljelse på grund av sin religion eller övertygelse kan vara av olika slag; man kan till exempel bjuda in dem till EU:s institutioner för att låta dem berätta om sin situation.

Cirkuläret bör utarbetas i samråd med berörda parter och vara klart senast i slutet av 2013.

Användning av externa finansieringsinstrument

- q) EU:s externa finansieringsinstrument bör användas både som incitament och i avskräckande syfte (t.ex. genom frysning av medel) när det gäller religions- och trosfriheten i ett visst land, eftersom denna är nära sammankopplad med bedömningen av den allmänna människorättssituationen i landet. Om människorättssituationen allvarligt försämras, bland annat i fråga om religions- och trosfriheten, bör EU tillämpa de befintliga människorättsklausulerna i EU:s internationella avtal med det aktuella landet. Människorättsklausulerna i EU:s internationella avtal måste vara bindande och systematiskt integreras i alla EU:s avtal med tredjeländer.

EU:s verksamhet i multilaterala forum

- r) EU bör fortsätta med sina initiativ i olika multilaterala forum för att främja och skydda religions- och trosfriheten. När så är lämpligt och på begäran bör EU hjälpa tredjeländer att utarbeta lagstiftning som främjar och skyddar religions- och trosfriheten.

Utvärdering

- s) I enlighet med artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen bör Europaparlamentet vara delaktigt i utvärderingen av riktlinjernas genomförande, vilket bör ske senast tre år efter riktlinjernas ikraftträdande. Utvärderingen bör baseras på en analys av EU:s åtgärder i samband med konkreta situationer som rör kränkning av religions- och trosfriheten i tredjeländer. Europaparlamentet bör regelbundet informeras om oroväckande områden eller utveckling som EU:s delegationer rapporterar om. Parlamentets berörda utskott bör ges detaljerad information.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och, för kännedom, till kommissionen.

12.4.2013

FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION TILL RÅDET B7-0164/2013

med beaktande av artikel 121.1 i arbetsordningen

om utkastet till EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten

Laima Liucija Andrikienė
för PPE-gruppen

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs av rådet den 28 juni 2012,
 - med beaktande av sina resolutioner av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området och av 13 december 2012 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2011 och Europeiska unionens politik på området¹,
 - med beaktande av artikel 121.3 i arbetsordningen,
- A. De vägledande principerna för EU:s alla yttre åtgärder är bland annat respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, demokrati och rättsstatsprincipen, och religions- och trosfriheten utgör en oumbärlig del av de grundläggande friheterna.
- B. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen efterlyst kraftfulla verktyg för att stärka religions- och trosfriheten som en del av EU:s utrikespolitik.
- C. Europaparlamentet har i detta sammanhang välkomnat EU:s åtagande att utveckla riktlinjer om religions- och trosfriheten i enlighet med EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, och har framhållit att parlamentet och det civila samhällets organisationer måste göras delaktiga i utarbetandet av dessa riktlinjer.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

a) Skäl till åtgärder

Religions- och trosfriheten är, liksom alla mänskliga rättigheter, en oumbärlig och grundläggande rättighet som måste respekteras. Diskriminering på grund av religion eller trosuppfattning förekommer fortfarande i alla regioner i världen, och personer som tillhör särskilda trossamfund, inbegripet religiösa minoriteter, förvägras fortfarande sina mänskliga rättigheter i många länder.

¹ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

b) Syfte och tillämpningsområde

EU:s riktlinjer har som syfte och tillämpningsområde att främja och skydda religions- och trosfriheten, se till att religions- och trosfriheten integreras i EU:s politik och åtgärder för mänskliga rättigheter och utarbeta tydliga riktmärken, kriterier och standarder med målsättningen att stärka främjandet av religions- och trosfriheten inom ramen för EU-tjänstemännens och andra offentliganställdas arbete.

c) Definitioner

För att riktlinjerna ska kunna genomföras med framgång måste de definitioner som används vara tydliga, inbegripet definitionerna av rätten till religionsundervisning för barn, mötesfriheten och föreningsfriheten, yttrandefriheten och rätten till vapenvägran, rätten till asyl och den grundläggande rättigheten till skydd av egendom.

d) Operativa riktlinjer

Grundprinciperna för EU:s åtgärder i fråga om religions- och trosfriheten liksom de prioriterade områdena för sådana åtgärder anges i del 2 i utkastet till EU:s riktlinjer. Riktlinjerna har stöd i internationell rätt och i avtal som erkänns av det internationella samfundet och ratificeras av medlemsstater.

e) Den kollektiva dimensionen av religions- och trosfriheten

En oundgänglig del av religions- och trosfriheten är rätten att utöva denna frihet i gemenskap med andra. Den omfattar i sin tur friheten att inrätta och upprätthålla särskilda platser för religionsutövning, inrätta och upprätthålla lämpliga institutioner med status som juridiska personer samt utse ledare för dessa institutioner utan någon yttre inblandning från statens sida.

f) Stöd för och samarbete med det civila samhället

Stöd för och samarbete med det civila samhället när det gäller genomförandet av riktlinjerna är av avgörande betydelse för att främja och skydda religions- och trosfriheten.

g) Användning av EU:s externa finansieringsinstrument

EU:s externa finansieringsinstrument bör användas både som incitament och i avskräckande syfte (frysning av medel) när det gäller religions- och trosfriheten i ett visst land, eftersom denna är nära sammankopplad med bedömningen av den generella människorättssituationen i landet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	29.5.2013
Slutomröstning: resultat	+: 32 -: 22 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Mirosław Piotrowski, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Sir Graham Watson, Boris Zala, Karim Zéríbi
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikiienė, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Elisabeth Jeggle, Emilio Menéndez del Valle, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Leonidas Donskis, Miroslav Mikolášik, Andreas Pitsillides